

tego kiosku, to powinno się pobierać od niej opłatę targową. Osoby prowadzące handel w kioskach, stanowiących przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości, niebędące podatnikami tego podatku, podlegają opłacie targowej od dokonywanej sprzedaży.

Przedstawiając powyższe, orzeczenie nieważności postanowień przedmiotowej uchwały, jest prawnie i faktycznie uzasadnione.

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu.

Przewodnicząca Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Poznaniu
(-) Grażyna Wróblewska

2660

UCHWAŁA NR 8/588/2010 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W POZNANIU

z dnia 28 kwietnia 2010 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) w związku z art. 18 ust. 1 pkt 1 i art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2001r. Nr 55, poz. 577 ze zm.) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu

orzeka nieważność

postanowień uchwały Nr XLVII/533/2010 Rady Miasta Gniezna z dnia 31 marca 2010 roku w sprawie zmiany uchwały Nr XXIII/239/2000 Rady Miasta Gniezna z dnia 8 grudnia 2000 roku w sprawie ustalenia wysokości opłaty targowej.

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą doręczoną tut. Izbie w dniu 7 kwietnia 2010r. Rada Miasta Gniezna, powołując się na przepisy ustawy o samorządzie gminnym oraz ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, dokonała zmian w uchwale Nr XXIII/239/2000 Rady Miasta Gniezna z dnia 8 grudnia 2000 roku w sprawie ustalenia wysokości opłaty targowej.

W dniu 26 kwietnia 2010r. Regionalna Izba Obrachunkowa na podstawie przepisów art. 61 § 1 i 4 Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 91 ust. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym zawiadomiła przedstawiciela Miasta o wszczętym postępowaniu nadzorczym w odniesieniu do przedmiotowej uchwały, wyznaczając termin badania na dzień 28 kwietnia 2010 roku.

W toku badania przedmiotowej uchwały, Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu ustaliło i zważyło, co następuje.

Postanowieniem §1 ust. 1 badanej uchwały dokonano zmian §2 ust. 1 pierwotnej uchwały, który otrzymał brzmienie „Pobór opłaty targowej w dro-

dze inkaso powierza się spółce Urbis Spółka z o.o.”.

W §2 ust. 1 pierwotnej uchwały, postanowiono, iż „Pobór opłaty targowej w drodze inkaso powierza się MPGKiM Sp. z o.o. w Gnieźnie”.

Ponadto postanowieniem §1 ust. 2 badanej uchwały dokonano zmian §2 ust. 4 pierwotnej uchwały, który otrzymał brzmienie „Ustala się wynagrodzenie dla inkasenta opłaty targowej w kwocie 1,00 zł miesięcznie płatne na rachunek bankowy inkasenta w terminie 14 dni od zakończenia miesiąca, za który jest należne”.

W pierwotnej uchwale, §2 ust. 4 miał brzmienie „Ustala się maksymalnie 15 % prowizji od zainkasowanych sum dla MPGKiM jako inkasenta tej opłaty”.

Bez zmian pozostały zapisy §1 ust. 2 i 3 pierwotnej uchwały w brzmieniu:

Ust. 3 „Na targowiskach zarządzanych przez Spółdzielnię Mieszkaniową lub osoby fizyczne i prawne, opłatę targową mogą pobierać wyłącznie osoby upoważnione przez Urząd Miejski w Gnieźnie.

Ust. 4 Zainkasowane kwoty opłaty targowej będą przekazywane na konto Urzędu Miejskiego nie później niż w ciągu 14 dni od dnia pobrania wraz z rozliczeniem”.

Taka redakcja postanowień Rady, po dokonanych zmianach, w przedmiocie inkasa opłaty targowej prowadzi do wniosku, że „osoby upoważnione przez Urząd Miejski” pobierające opłatę w godzinach pracy Urzędu będą otrzymywać podwójne wynagrodzenie, to jest wynagrodzenie ze stosunku pracy oraz z tytułu inkasa. Nieprawidłowością w badanej uchwale jest zatem brak postanowienia wyłączającego uprawnienie tych pracowników do pobierania wynagrodzenia w formie prowizji za czynności związane z inkasem opłat realizowanych w czasie objętym umową o pracę i opłacanym na podstawie tej umowy - ze względu na brak podstaw prawnych do takiego świadczenia.

Ponadto wskazać należy, iż Kolegium Izby na posiedzeniu w dniu 28 kwietnia 2010r. stwierdziło nieważność uchwały Nr XXIII/239/2000 Rady Miasta Gniezna z dnia 8 grudnia 2000 roku w sprawie ustalenia wysokości opłaty targowej.

Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium Izby orzekło jak w sentencji uchwały.

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni od daty jego doręczenia za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu.

Przewodnicząca Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Poznaniu
(-) Grażyna Wróblewska

2661

UCHWAŁA NR 8/589/2010 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W POZNANIU

z dnia 28 kwietnia 2010 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 i art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 55, poz. 577 ze zm.) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu

orzeka nieważność

uchwały Nr 174/10 Rady Gminy Rzgów z dnia 29 marca 2010 r. w sprawie zwolnień i ulg z podatku od nieruchomości dla przedsiębiorców.

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą doręczoną tut. Izbie w dniu 6 kwietnia 2010 r. Rada Gminy Rzgów, powołując się na przepisy art. 18 ust. 2 pkt 8 i art. 40 ust. 1 oraz art. 41 ust. 1 i art. 42 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, oraz na art. 5 i art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 ze zm.) postanowiła o zwolnieniu i ulgach z podatku od nieruchomości w ramach pomocy de minimis dla przedsiębiorców na terenie Rzgów.

W §1 uchwały Rada Gminy Rzgów postanowiła, że „Przedsiębiorcom (podmiotom gospodarczym) działającym na terenie gminy Rzgów przysługują następujące zwolnienia i ulgi w podatku od nieruchomości:

a) zwolnienie z podatku z tytułu uruchomienia zakładu produkcyjnego lub usługowego oraz handlowego do 200 m powierzchni.

b) ulga w podatku z tytułu zatrudnienia lub zwiększenia zatrudnienia.

W postanowieniach uchwały Rada Gminy powołując się na przepisy art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych dokonała zwolnień w podatku, i jednocześnie wprowadziła ulgi w podatku d nieruchomości podczas gdy przepis art. 7 ust. 3 daje kompetencje Radzie Gminy tylko do stanowienia o zwolnieniach w podatku od nieruchomości.

Regionalna Izba Obrachunkowa w Poznaniu na podstawie art. 61 §1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) w związku z art. 91 ust. 5 ustawy o samorządzie gminnym zawiadomiła o wszczęciu postępowania nadzorczego w odniesieniu do uchwały Nr 174/10 Rady Gminy Rzgów z dnia 29 marca 2009 roku z powodu sprzeczności jej postanowień z przepisami prawa, wyznaczając jednocześnie termin badania na dzień 28 kwietnia 2010r.

Rozpoznając sprawę na posiedzeniu w dniu 28 kwietnia 2010 roku Kolegium Izby ustaliło i zważyło, co następuje:

Samorząd terytorialny i jego organy działają na podstawie i w granicach prawa. Przepis art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym stanowi, że do właściwości rady gminy należy podejmowanie uchwał w sprawach podatków i opłat w granicach określonych w odrębnych ustawach, przy czym wskazać należy, że do działalności organów w sferze zobowiązań publiczno-prawnych (np. podatków) nie stosuje się zasady „co nie jest zakazane jest dozwolone” lecz zasadę „dozwolone jest tylko to, co prawo wyraźnie przewiduje”.

W obecnym stanie prawnym podstawę do udzielania przez Radę zwolnień od podatku od nieruchomości stanowi art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Zgodnie z tym przepisem rada